

LEMBERG ALEKSANDER

s. Ignata i Lidii, ur. 2 IX 1925 r. we Lwowie

Narodowość: polska (przynależność do tatarów karaimów)

Wyznanie: bezwyznaniowy

Pochodzenie społeczne: robotnicze

Wykształcenie: 7 klas Szkoły Powszechnej we Lwowie (1931–1938),
gimnazjum techniczne o profilu elektor-radiowym (1938–1939),
technikum kinofikacji (1940–1941)

Zawód: kinomechanik

Przebieg służby:

PUBP Radzyń Podl.: 26 VI 1945 r. – oficer śledczy; 25 VI 1946 r. – VI kurs oficerów śledczych
Centralnej Szkoły MBP

PUBP Lubartów: 15 IX 1947 r. – starszy oficer śledczy; 30 VI 1948 r. – zwolniony dyscyplinarnie

Awanse: 1947 r. – chorąży

Nagrody: 31 XII 1947 r. – 4000 zł za dobrą pracę

Kary: 18 II 1948 r. – nagana za nie wywiązywanie się z obowiązków służbowych; 6 VIII 1948 r. –
14 dniowy areszt za wykroczenia w pracy służbowej

Inne: w czasie wojny podjął pracę jako kinomechanik we Lwowie. 26 września 1942 r.
aresztowany przez Niemców za współpracę z Sowietami. Zarzuty dotyczyły bardziej jego ojca.
Skazany na karę śmierci, którą ze względu na niepełnoletność zamieniono na więzienie; 1
września 1943 r. wywieziony do Oświęcimia, a następnie 25 października 1943 r. do KL
Buchenwaldem, gdzie przebywał do wyzwolenia obozu w dniu 11 kwietnia 1945 r. Przed
okupacją i w czasie wojny rodzina o zapatrywaniach komunistycznych. W trakcie pobytu w
obozach używał fałszywych danych osobowych na Aleksander Rahadze. Do 1941 r. pracował w
organizacji bojowej Osawiachimu przy wydziale radiowym (Dom Pionierów). Podawał fałszywe
nazwisko Aleksander Krasnopolski

Źródło: IPN Lu, sygn. 028/956, Akta osobowe Aleksandra Lemberga.

